

بسمه تعالی

سفر یکروزه نیاسر - کاشان

برنامه سفر:

ردیف	برنامه سفر	زمان	توضیحات
۱	تجمع و حرکت از دانشگاه/ درب اموال (درب شماره ۴)	۷:۰۰ - ۶:۳۰	حرکت رأس ساعت ۷ صبح
۲	صرف صبحانه در مجتمع رفاهی مارال ستاره	۱۰:۳۰ - ۹:۳۰	صبحانه منوی بوفه کامل
۳	نیاسر (چهارطاقی - باغ تالار - آبشار - گلابگیری و خرید - نماز)	۱۳:۴۵ - ۱۱:۳۰	
۴	تجمع و حرکت از نیاسر / میدان امام حسین(ع) نیاسر	۱۴:۰۰ - ۱۳:۴۵	
۵	صرف ناهار (خانه سنتی تاریخی عباسی) / کاشان	۱۶:۰۰ - ۱۵:۰۰	ناهار منوی انتخابی
۶	کاشان (خانه طباطبایی ها / باغ فین)	۱۸:۱۵ - ۱۶:۰۰	
۷	تجمع و حرکت از کاشان	۱۸:۳۰ - ۱۸:۱۵	
۸	بازگشت به دانشگاه	۲۳:۰۰ - ۲۲:۰۰	

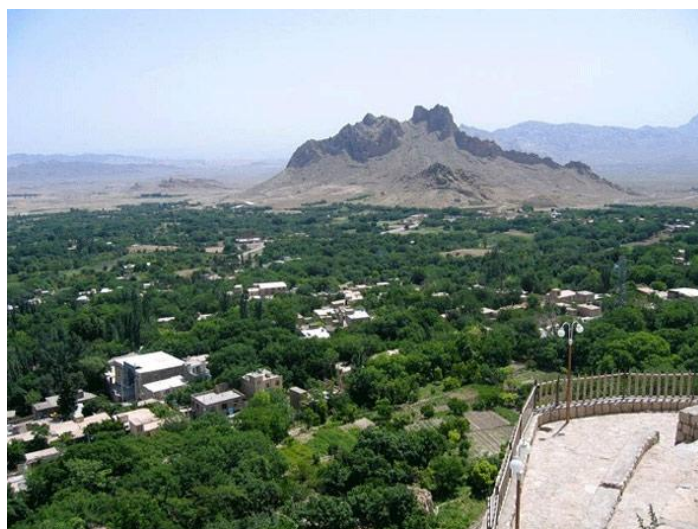
نیاسر؛ بهشت دیدنی مرکز ایران

شهر نیاسر، مرکز بخش نیاسر از توابع شهرستان کاشان و استان اصفهان بوده و در فاصله ۲۴ کیلومتری شمال غربی کاشان قرار دارد. شهر نیاسر از طریق اتوبان در فاصله ۲۴۰ کیلومتری تهران، ۲۶۰ کیلومتری شهرستان اصفهان قرار دارد.

هر ساله از اواسط اردیبهشت به بعد، نیاسر به یکی از بهشت‌های دیدنی ایران تبدیل می‌شود. نیاسر یکی از مراکز مهم تولید گل محمدی، گلاب و عرقیات گیاهی در کشور است. چنین ویژگی کم‌نظیری به سبب قرارگیری در دامنه کوه‌های کرکس و وجود چشمه پر آب اسکندریه و قنات‌های زیادی است که محدوده‌هایی به وسعت ۸۰۰ هکتار را به زیر کشت برده است.

نیاسر شهری قدیمی است که تمام تاریخ و قدمت خود را مدیون چشمه آبی است که به نام چشمه اسکندریه شناخته می‌شود. افسانه‌های جالبی در مورد نحوه به‌وجود آمدن این چشمه گفته شده است. در یکی از این افسانه‌ها آمده؛ اسکندر بن فیلقوس که از

دانیال پیامبر علم کشف اسرار را یاد گرفته بود، روزی از این منطقه می‌گذشته و با دیدن کوه کنار نیاسر؛ از وجود چشمه‌ای در آن‌جا خبر می‌دهد. با کندن زمین چشمه پدیدار شده و همین چشمه زمینه آبادانی منطقه را ایجاد می‌نماید. بر اساس همین افسانه اسم این چشمه را اسکندریه گذاشته‌اند. آبشار نیاسر هم در واقع زاییده همین چشمه است.

غار تاریخی رئیس و لایه کهن زیرین آن، چهار طاقی بازمانده از دوره‌ی ساسانی، بافت تاریخی با بناهای عمومی و مسکونی متعدد و گوناگون، باغ‌های گسترده، گلستان‌های زیبا و قرارگیری در دامنه کوه به‌همراه چشمه اسکندریه و آبشار معروف نیاسر و باغ و کوشک تالار، این شهر را به یکی از شهرهای تاریخی و گردشگری کشور تبدیل نموده است. این شهر همه ساله و به خصوص در ایام گلاب‌گیری پذیرای گردشگران و تورهای گردشگری از اقصی نقاط کشور است.

کاشان، بهشتی در دل کویر

خانه سنتی تاریخی عباسیان، رستوران و سفره خانه سنتی و تاریخی عباسی کاشان واقع در خانه تاریخی عباسیان، شاهکار معماری جهان، از اردیبهشت ماه ۱۳۹۰ شروع به بهره برداری و فعالیت نمود. این مجموعه در سه طبقه و شامل فضای رستوران، فضای سفره خانه، زیرزمین و بالکن باز (فروشگاه عرضه سوغات و شربت سرا، بستنی سرا) است.

خانه طباطبایی ها، یکی از زیباترین و دیدنی ترین بناهای تاریخی کاشان، خانه طباطبایی هاست که در محله سلطان امیر احمد در بافت قدیم کاشان واقع شده است. این خانه که از شاهکارهای هنر معماری قدیم به شمار می رود به وسیله مرحوم سیدجعفر طباطبایی از تجار معروف فرش آن زمان - در سال ۱۲۵۰ هجری قمری ساخته شده است. مجموعه خانه طباطبایی ها مشتمل بر ۳ بخش اندرونی بیرونی و بخش مخصوص خدمه است. مجموعه خانه تاریخی طباطبایی ها با ۴۷۰۰ مترمربع وسعت دارای ۴۰ اتاق، ۴ حیاط، ۴ سرداب (زیرزمین)، ۳ بادگیر و ۲ رشته قنات است. معماری خانه طباطبایی ها به شیوه معماری حجاب دار، گودال باغچه، متقارن و درون گرا است.

باغ تاریخی فین، باغ فین یکی از زیباترین و معروف ترین باغ های ایرانی به شمار می رود که از آن به عنوان نمونه کامل باغ سازی ایرانی یاد می شود. از گذشته های بسیار دور، منطقه فین به واسطه چشمه روح افزایی که در آن جریان دارد مورد توجه حاکمان و پادشاهان بوده است. تاریخ قم قدیمی ترین مأخذ تاریخی موجود در این خصوص می نویسد: " بناها و کاریزهای فین به امر جمشید احداث گردیده است". پس از آن احداث بناهای شاهانه را به پادشاهان آل بویه نسبت داده اند و در عهد ایلخانان مغول عمارات کهنه آن (باغ کهنه) نوسازی گردیده است. شکل گیری باغ فین در محل جدید خود به دوران صفویه و پس از زلزله سال ۹۸۲ ه. ق. مربوط می شود که ساختمان هشتی ورودی و سردر، کوشک میانی، حمام صفوی و برج و باروی باغ در این دوره شکل می گیرد. پس از آن در دوران زندیه عمارت خلوت کریم خانی در مجاورت باغ احداث می شود و شهپریان قاجار نیز به فراخور، بخش هایی نظیر؛ شترگلی فتحعلی شاهی، حمام قاجار، تالار شاه نشین، خلوت نظام الدوله و عمارت بادگیر (کتابخانه فعلی) را به باغ می افزایند. در دوران معاصر نیز الحاقاتی به مجموعه باغ فین اضافه می گردد. باغ فین در سال ۱۳۱۴ به شماره ۲۳۸ در فهرست آثار ملی ثبت و در سال ۱۳۹۰ به همراه هشت باغ تاریخی دیگر با عنوان باغ ایرانی به شماره ۱۳۷۲ در فهرست میراث جهانی قرار گرفت. مهندسی آب و ماجرای شهادت امیرکبیر از مهمترین دلایل معروفیت باغ به شمار می رود.

